43. ÉVFOLYAM, 51. SZÁM   Ára: 3,80 Ft   1987. DECEMBER 23.

Ludas Matyi

Sajdik Ferenc rajza

– Ezt a csomagot nem merjük felbontani...

— Háromméteres ezüstfenyő? Jövőre majd ennek is utánanézünk . . . !

Igény-igény

Napok óta gyötör a kíváncsiság: van-e nálunk igény az igényre. Lehet, hogy nincs, de az sem kizárt, hogy nincs.

Olvasom nemrég a nagy bútorgyártó vállalat vezérigazgatójának nyilatkozatát, hogy a magyar vevők túlságosan igényesek, annyira, mintha mondjuk az USA-ban élnének. Ezért aztán nehéz a kényes kedvükre való bútort csinálni. Csakhogy ez itt nem Amerika. E megállapítás viszont már nem a nyilatkozótól származik, ez tőlem származik, de őszintén megmondom, felelősséget nem vállalok érte, hisz mostanáig még nem jártam Amerikában.

Hogy a magyar vevő mitől olyan borzasztóan igényes, azt is megtudhatjuk az idézett nyilatkozatból. Nos, ez úgymond annak köszönhető, hogy rengeteg külföldi katalógus, prospektus forog közkézen az országban, mind többen utaznak nyugatra és így a magánimport is növekszik.

Tehát itt a hiba. Aggasztó. Mert ahogy az új útlevélrendelkezéseket elnézem, előfordulhat, hogy jövőre még a mostaninál is igényesebbek leszünk, s ez, láthattuk, rossz hatással lehet a magyar bútorokra.

Nincs hát igény az igényre.

Vagy mégis? Az ingatlanhirdetéseket böngészve mindenesetre újból elbizonytalanodom. „Hegyvidéken, ötszobás, háromszintes villa, kétszintes garázzsal, igényesnek eladó." Gyanítom, ez az igényes nem az az igényes, jóllehet, mindketten ugyanazt a prospektust lapozgatják. Ám az egyik csak lapozgatja . . .

Nézem, látom a televízióban a riportot: több budapesti iskolába reggel 3/4 8 előtt egyetlen perccel sem engedik be a nebulókat. Eshet eső, fúhat szél, rendnek muszáj lenni! Remek! Volt: iskolakerülő gyerek. Van: gyerekkerülő iskola. Tudom persze, szégyellem is, e téren szintén túl igényesek vagyunk. És fociügyekben is – talán mert sok angol, nyugatnémet, görög stb. futballprospektust forgatunk mostanában.

Kevesebb pénz jut környezetvédelemre, kevesebb jut kultúrára. Belátom, nekünk tucatigényeseknek, le kell szállítanunk tucatigényeinket. Erre, ahogy a közeli jövőben elgyönyörködöm, minden feltétel adott. Másképpen fogamazva: nagyobb az igény a kisebb igényre.

Akit pedig még mindig izgat a bútorok minősége, vigasztalódhat az e tárgyban tett nyilatkozatokkal; ezek, úgy tetszik, már a legkényesebb igényeket is kielégítik.

Münz András

Egészségünkre!

Váljék egészségünkre! Mármint az egészségmegőrzés társadalmi programja, amely a minap indult útjára. Mindenesetre csak örvendeni lehet azon, hogy a programot több helyütt már a startnál felkarolták. Sajátos értelmezésben.

Itt van például a domoszlói borocska esete. A forgalomba hozó állami gazdaság a végsőkig elszánta magát arra, hogy megkíméli a fogyasztókat az alkohol rombadöntő hatásától, evégett almaborral pancsolta a szőlőbort. Hogy mikor és mennyit, az sajnos nem derült ki a picire pancsolt újsághírből. Az viszont igen, hogy az Országos Anyag- és Árhivatal, amely egy idő óta oly sok egészséges intézkedést hoz, az alkohol elleni csata eme formáját zokon vette. A bíróság is, mert 649 236 forint gazdasági bírsággal méltányolta az állami gazdaság varázslatát, a vitaminos üdítőitallá változott rizlinget. A magam részéről szívesen bruttósítottam volna a fenti összeget.

Az egészséges táplálkozás is szerepel a társadalmi programban, ez ügyben a Pest-Budai Vendéglátó Vállalat készült fel az úttörő szerepre. A közgazdasági egyetem menzáján rendszeresen olyan kosztot főzött, amelyben formát öltött a fogyasztás visszafogása. Az ifjak, akik csapdákkal teli hivatásukra készülnek, huszonnégyórás bojkott alá vették a konyhát, az aznapi menü tönkrement. A vendéglátó vállalat nem. Igazgatója imígyen hüledezett: „Nem értem, hiszen mi az átlagos ételt főzzük . . ." Ettől az átlagos koszttól persze még felnevelődhetnek az egyetemen átlagon felüli közgazdászok, hiszen máris gyakorlati oktatásban részesülnek a piaci viszonyoknak az árakra és a minőségre gyakorolt hatásáról.

A mozgás, a sportos életmód is az egészségügyi program keretébe tartozik, bizonygatja ezt egy hetvenhat esztendős magányos nénike panaszos levele. Elromlott a tévékészüléke, jött a gelkás, kicserélt egy 26 forintos alkatrészt és a tízperces munkáért 540 forint munkadíjat számolt fel. Valamint 60 forint kiszállást. Valamint a domoszlói borra valót. A néni esténként most már újra gyönyörködhet a tévéreklám keménykalapos, pösze Müszi bácsijában, s jóllehet 4 ezer forintos nyugdíját a szolgáltatóipar úgy lecsapolta, mint hajdan a közgazdasági egyetemisták a Hanságot, helyes következtetést vont le: ha legközelebb elromlik a tévéje, nem javíttatja meg, legalább nem ül majd naphosszat a képernyő előtt, hanem kocogással, mozgással őrzi egészségét. Már csak azért is, mert a hosszú élethez fontos népgazdasági érdek fűződik; egyik bankunk, tapasztalatok átvétele végett, olyan munkavállalókat keres, akik az ántivilág magyar tőzsdéjének tevékeny részesei voltak. A jelek szerint a ma már 80–90 esztendős, börzeértő, tőzsdealkusz, szelvényvágó részvényesekre több évtizedes bessz után most hossz vár.

Váljék egészségükre. Meg a mienkére is.

Fekete Gábor

— Anyád karácsonyra kincstárjegyet szeretne . . .

– Egyre cudarabb a fiatalok lakáshelyzete. Maholnap megint lesz gyerek, aki jászolban születik.

BRENNER GYÖRGY:

A FA ALÁ

– Ki akartam próbálni, hogy itt is megélünk-e?

– Hogy elbújt ez a kis csibész!

– Karácsonyfát majd csak januárban veszünk. Elsejétől olcsóbb!

HÁZI PRAKTIKÁK ÉS FORTÉLYOK

Jól időzített és hézagpótló mű jelent meg a szeretet ünnepére. A könyv, melynek címe: Házi praktikák és fortélyok, életünk hétköznapjaiban segít eligazodni bennünket. Olyan hasznos tudnivalókat tartalmaz, mint például: hogyan távolítsuk el a meggyfoltot, miként védekezhetünk poloska, hangya, vagy éppen csótány ellen? (Ez utóbbi különösen tanulságos, ezért szó szerint idézzük: ha sütőpor és cukor keverékéből készült csalétket teszünk ki a csótányoknak, akkor az elfogyasztás után szétpukkadnak.)

Sajnos, az életben nem csak csótányok és meggyfoltok alakjában leselkednek ránk veszélyek, s miután e hasznos kézikönyv nem tartalmaz minden praktikát és fortélyt, mi is igyekszünk néhány jótanáccsal hozzájárulni az előttünk álló esztendő(k) sikeres átvészeléséhez.

Hónap végefelé sok családban van rá példa, hogy *nincs otthon egy fillér se!* Ezen könnyen segíthetünk! Vegyük számba a lakás különböző helyein elrejtett üres üvegeket, melyeket a kereskedelem visszavált és máris van pénzünk! Ha nincs otthon üveg — mert nem üvegből, hanem pohárból isszuk a töményet — akkor ez az út nem járható. Ebben az esetben nézzünk körül a lakásban, lessünk be az ágy alá, a szekrény tetejére, várjuk a pénzespostást, tekintsük meg a lottósorsolást! (Ha mindez nem segít, olvassunk szakirodalmat, pl: Móricz Zsigmond Hét krajcárját!)

Időnként előfordul, hogy *nyugdíjasok vagyunk, és húsz forintunk jut a napi három étkezésre.* Erre az esetre is kiváló praktikákat tudunk ajánlani! Húsz forintból is jól ki lehet jönni, ha az ember nem költ nyakló nélkül! Ha reggelire csak két forintot költünk és este sem vacsorázunk el többet 3 forint hetven fillérnél, akkor ebédre majdnem 15 forintunk marad! Ha öt napon keresztül félretesszük ezt az összeget, szombaton, vagy vasárnap (tetszés szerint!) akár kétfogásos ebédet is megehetünk!) Ha mindez étteremben történik, nem árt gyorsan elfutni, mert borravalóra már nem futja!)

Mi a teendő, ha *jön a díjbeszedő és nincs pénzünk?* Legjobb, ha nem engedjük be! Kikapcsoljuk a csengőt, kicseréljük az ajtónkon a névtáblát, elutazunk vidékre, külföldre. A legegyszerűbb és legpraktikusabb fortély az, ha elköltözünk egy másik utcába, súlyosabb esetben — ha már minden utcában laktunk — másik városba. Ezzel a mi életünk is változatosabbá válik és talán a díjbeszedő is feladja egyszer az utánunk való koslatást.

Négyszeresére emelik a gyermekágyak árát? Ezt a kis kellemetlenséget viszonylag egyszerűen ki lehet védeni. Tudománytalan ugyanis az a megszokásból eredő gyakorlat, hogy gyereknek ágyban kell aludnia! A világirodalomban számos példát láthatunk arra, hogy egyes gyerekek szalmazsákon, szabad ég alatt, lépcsőfeljáróban töltötték az éjszakát. Ha ezek a praktikák nem lehetségesek — nincs pénzünk szalmazsákra, lépcsőfeljáróra, szabad égre — akkor egészen más megoldás ajánlható. Ebben az esetben sok pénzt megspórolhatunk, ha csak a gyerekágyat vesszük meg, és nem csinálunk bele gyereket! (Azokban a családokban, ahol nincs gyerek, ez nem okozhat nagy gondot. Ahol már van gyerek, az már nagy gond, de ezen is segíthetünk: ilyen esetben ne vegyünk gyerekágyat, mert a gyerek úgyis csak szétfekszi, vagy legkésőbb 18 éves korára kinövi!)

A praktikák és fortélyok széles tárából még egy igen tanulságos problémát vezetünk elő — mindannyiunk közös épülésére és okulására. *El szeretnénk fogadtatni egy adótörvényt,* mégpedig úgy, hogy *mindenki jó szájízzel távozzon:* A megoldás viszonylag kézenfekvő, bár némiképp költséges. A jó szájíz érdekében a parlamenti büfében felbruttósított rágógumit, vagy mézesmadzagot árusítunk OTP hitelre, kedvezményes kamatozással, hosszú lejáratra. (Családi mézesmadzag és rágógumi árusítására egyelőre nincs lehetőség, de személyenként mindenki annyi adót fizethet, amennyit kivetnek rá!)

Mindebből jól látható, hogy nem kell félnünk az előttünk álló évektől. Kellő praktikával, megfelelő fortéllyal még a saját életünk is kis híján elviselhetővé tehető!

Föld S. Péter

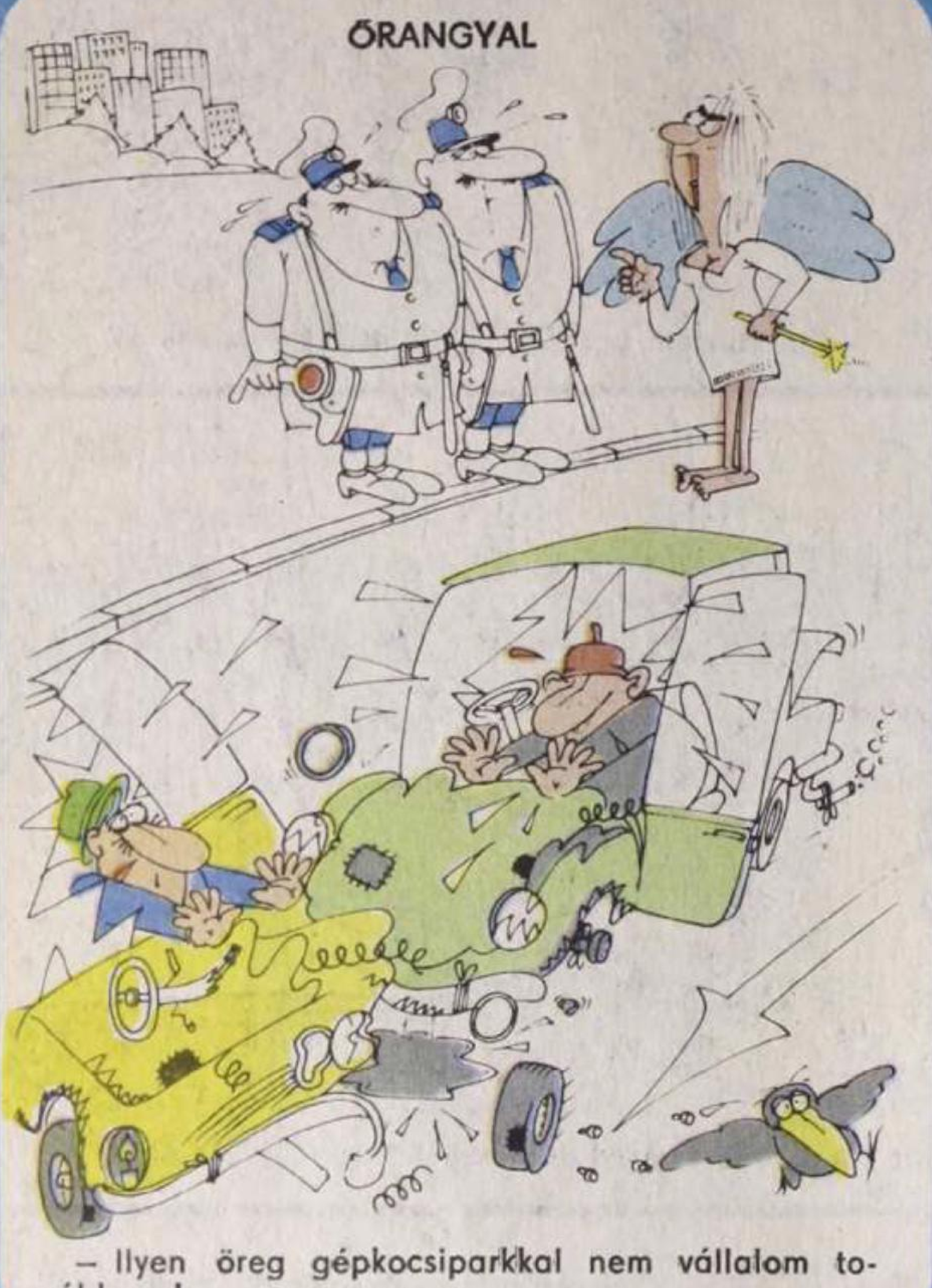
Szózatunk egy nehéz év küszöbén

HAZÁDNAK MEGRENDÜLTEN IS LÉGY HÍVE, OH MAGYAR!

KRENNER ISTVÁN:

EZ VAN!

ŐRANGYAL

– Ilyen öreg gépkocsiparkkal nem vállalom tovább ...!

BIZALMI SZOLGÁLTATÁS

– ... se éjjele, se nappala, újabban idejárnak a miniszterek is.

KEZDJÜK ELÖLRŐL

– Ez a labda!

FÜLÖP GYÖRGY:

A KEMÉNYKALAP DICSÉRETE

Fekete vagy egérszürke ...
billegette kevély ürge,
félrecsapott, procc és hetyke ...
divat volt, mint ma az egyke.

Ám egy napon széle konyult,
a köcsögnek bealkonyult.
Jött a puha, alaktalan ...
majd korunk, a kalaptalan.

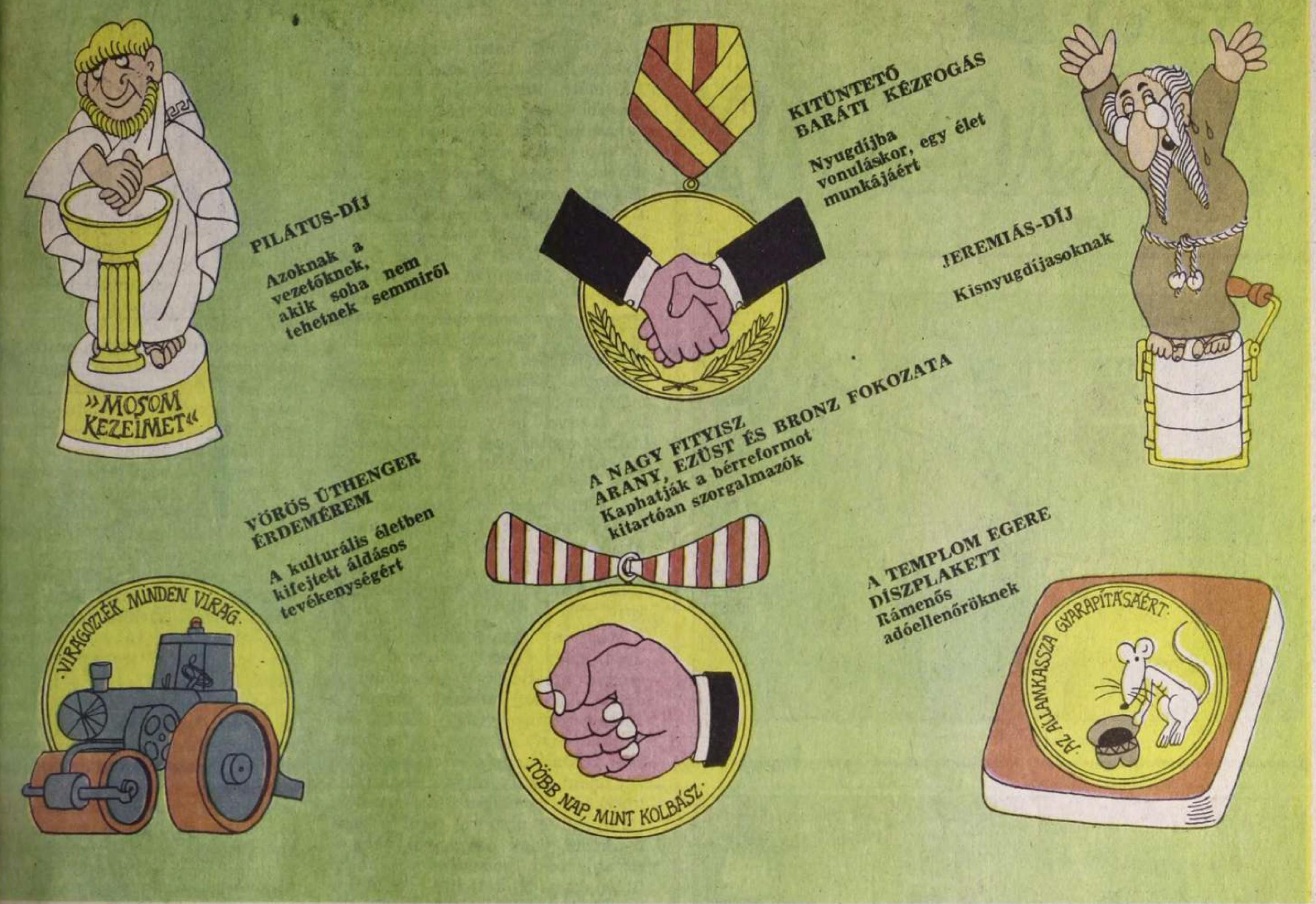
Köcsögkalap, ma ki keres?
Nosztalgia-fiakeres
s egy szerephez (mely mellékes!)
tán az operett-kellékes.

Mégse búsulj, keménykalap!
Hány divat a fűbe harap
s te szívünkben lobogsz büszkén
az emlékek dacos üszkén.

BALÁZS-PIRI BALÁZS:

KARÁCSONYI ALAPÍTVÁNYAIM

A SZERETET SZÉP ÜNNEPÉN

A szeretet szép ünnepén lát napvilágot Z. Huberspicc Vendel új kötete. A nett mű huszonkilenc interjút tartalmaz, kulturális-, sport-, köz- és egyéb életünk megannyi nagyjával. Az ízléses fedőlap a következő címet viseli: „Alázatos csevegések példaképeimmel", de ez csak a látszat. Ha a cím csak mikurkányira is fedné a mű tartalmát, akkor így hangzana:

„Kuss, ha én ugatok!"

Vagy: „A te anyád".

Esetleg: „Most kaptok a pofátokra!"

A szerző ugyanis a legdivatosabb sikerirányzat bősz művelője. Célja nem az, hogy megmutassa nekünk minő csodálatos művész is Guz Géza, a nagy világbasszus. Nem is az hogy megmutassa nekünk micsoda áldozatos szuperbajnok Halvány Jácint, a teak-won-do- virtuóza. Z. Huberspicc Vendel egyetlen célja, hogy megmutassa nekünk, milyen oltári fenegyerek Z. Huberspicc Vendel.

A szeretet szép ünepén.

Z. Huberspicc Vendel nem tesz szordínót a mikrofonjára. Módszerét az ősi cséphadarók tiszta forrásából merítette. Támad és üt. Rendszerint mélyeket, mert attól akad fenn az olvasó szeme, attól áll el az interjúalany lélegzete.

— Te mikor vesztetted el végképp a hangodat? — kérdi a nagy énekest. — Kezdettől fogva ilyen tehetségtelen voltál, vagy estleg hozzá is tanultál valamit? Mi igaz abból, hogy porokat szedsz az igazi tudás ellen? Szeretném, ha tisztáznánk: Poughkeepsie-ben csak rohadt paradicsommal hajigáltak a rajongóid,

vagy akadt ott azért pár tucat záptojás is?

A nagy énekes minderre ugyebár egyetlen adekvát választ adhatna.

— Keresztanyáddal szórakozz, te idióta!

Ám a nagy énekes is csak ember valahol, a sokkhatás megbénítja és csak annyit tud mondani, hogy:

— Glugluglu... öböböbö...

Mire Z. Huberspicc Vendel hamiskásan összekacsint az olvasóval, hogy lámcsak, lehet mindebben valami. A szerző aztán felbuzdul a sikeren, vérszemet kap, és egy köztiszteletben álló személyt, sőt, mármár személyiséget más oldalról támad hátba.

— Szeretném, ha tisztáznád magad egy rosszindulatú pletyka alól. Azt suttogják ugyanis, hogy az újvidéki gyászos napok során a környéken csak a Kragujeváci Hiéna néven ismertek! És mi igaz abból, hogy 1944 nyarán hős nagyapád cirillbetűs röpcédulákat osztogatott a németeknek a Körúton, egészen addig, amíg te fel nem jelentetted a Gestapónál? Ja igen, és azt is hallottam, hogy a salgótarjáni fekete péntek alkalmával te vezényelted a csendőrök sortüzét. Nana, hát szabad ilyesmit csinálni?

A köztiszteletben álló személyiség ettől annyira megdöbben, hogy még azt is elfelejti: 1945 októberében született s ez elfogadható alibit jelenthet a fenti ügyekben. Csak az jut eszébe, hogy hiába is jelentené fel a szerzőt, mert Z. Huberspicc Vendel ártatlan gyerekszemekkel tekintene a bíróra, hogy:

— De kérem, én csak kérdeztem.

A körülrajongott bajnokkal szemben szerzőnk a legközvetlenebb módszert választja és egyenest az intimszférába csörtet.

— Mint tudjuk a sporttehetség a génekben van, tehát örökölhető. Ebben az esetben viszont csak egyetlen közérdekű kérdésem lenne, ha nem akarsz ne válaszolj. Mondd kérlek, a harmadik f'ad az első húgodtól van, vagy a második lányodtól?

Z. Huberspicc Vendel műve ezekután ötszázezer példányban fogy el. Kap érte két zsák aranyat a kiadótól és ötven pofont az interjúalanyoktól.

A szeretet szép ünnepén.

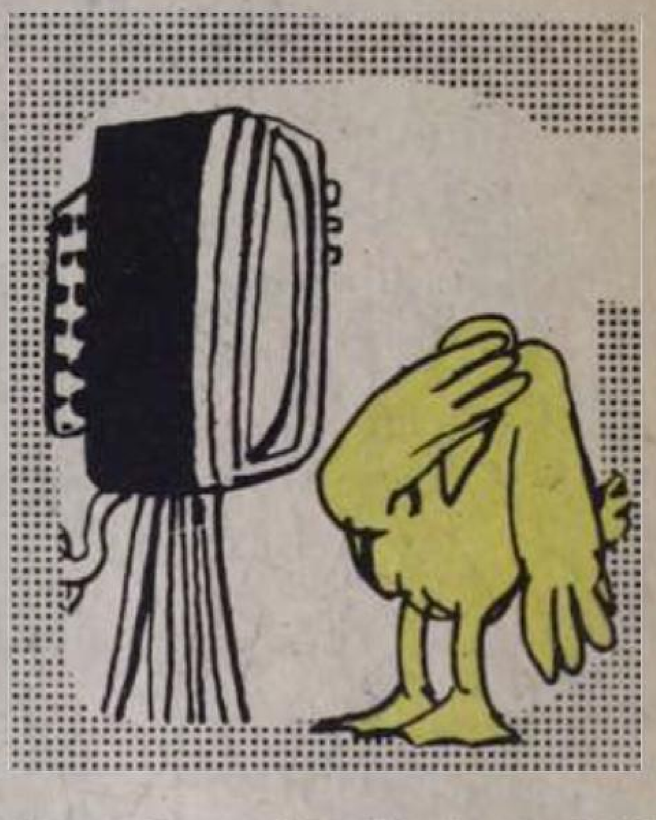
Peterdi Pál

DUNAI IMRE:

KIS KARÁCSONY

KRACHOK, BICSKÁK, ZSEBKRIMIK

Az elmúlt héten országos fölzúdulás tárgyát képezte (ebben az adó előtti „tárgyévben” még ez is képezheti) a Honvéd kiesése a Panathinaikosz ellenében. Bennem az első lelki sokk csupán addig tartott, amíg a tévében meg nem néztem a mérkőzés góljait. Mert a videóbejátszás jóvoltából megállapíthattam, hogy elsősorban nem is a Honvéd volt az oka az 1-5-ös krachnak. Hanem *Krchnak*. Vagyis az a játékvezető, akit valamilyen nagyon nagy bánat érhetett hazájában, Csehszlovákiában. Erre abból lehet következtetni, hogy Athénba szemlátomást felejteni ment, mégpedig sikerrel, hiszen attól kezdve, hogy pályára lépett, látszott rajta, hogy például a lesszabályról tanultakat máris elfelejtette. Így azán két lesgólból egyetlen félidő alatt összehozott egy 2-0-ás vezetést az athéniaknak, majd 1-4-nél (nálam 1-2) újfent bemutatta, hogy a leshelyzetek megítélésében nem ismer lehetetlent.

Meg is nyugodhatnánk ezek után, hogy nem a Honvéd az a csapat, amelynek 5 gól előnyt is adhat egy-egy ellenfél, hanem a Panathinaikosz (vagy inkább *Fanatinaikosz*?), az az együttes, amelyet különösképp a szívükbe zártak a bánatukkal otthon hasztalan küszködő *semleges* játékvezetők. (Már szinte annyira, mint a Real Madridot vagy a spanyol válogatottat.) Nem csoda, ha a krimibe illően, ám büntetlenül félholtra rúgdosott Fitostól a játékvezetőnek (aki még arról is megfeledkezett, hogy az új szabályok értelmében ugyanannyit kellene hosszabbítania, mint amennyit a játék ált, tehát jelen esetben nem másfél, hanem 7 percet), szóval Fitostól a játékvezetőnek volt mit zsebre vágnia. Krchnak urat azonban a Fitos-féle zsebrevágnivaló speciel nem érdekelte, amin nem is lepődhetünk meg túlzottan, ugyebár.

Az ilyesféle amnéziás bírók ellen természetesen föl is lehetne lépni a megfelelő fórumokon, de hát — mint tudjuk — sportdiplomáciánk még a magyar élsportnál is mélyebbre hanyatlott, s ez az, amitől az embernek kinyflik a bicska a zsebében: hát velünk már mindent lehet?

Ez a gondolat egyébként olykor-olykor külföldi játékvezetők közreműködése nélkül is átjárja az embert. Például, amikor úgynevezett illetékesek szájából arról hallunk a tévében, hogy a vállalatok

jogtalan áremelésekkel próbálja
kibekkelni a reformintézkedéseke
arról viszont ugyanezek a nyila
kozók nem nyilatkoznak, hog
miért nem fújják le az ordító les
helyzetből eredményes ügyeskedő
ket, akik a mi zsebünkre packáz
nak az országgal. Némileg bicska
nyitogató az is, ahogy — minth
az előző bejelentés (és be ne
jelentés) meg sem történt volna -
annyit téve finoman hozzá, hog
továbbra is 15%-os inflációs rátá
ról mesélnek nekünk (legföljeb
ez „síkos talaj”), mintha mé
szeptemberben volnánk, holott a
év végi jogtalan, ám csak szel
ejnye-ejnyét kiváltó áremelések
kel együtt ez a ráta az elképzel
nek inkább a kétszerese lesz. Kés
krimi.

Sejti ezt a tévé műsorszerkeszte
se is, ami kitetszik abból, hogy
zsebünkre menő jogsértéseknek
krchnak (pardon: krachnak) elle
súlyozására krimik, mondhatná
zsebkrimik dömpingjével áraszto
el minket, zajoljék csak az a bic
kanyitogatás a képernyőn, nemd
E krimik így sorjáztak „tárgyh
tünk” folyamán: kedd: *Akciócs*
port; szerda: *Meghökkentő mesé*
csütörtök: *Nagyon különleges üg*
osztály; péntek: *Starsky és Hutc*
valamint *Krimileckék;* vasárna
pedig kalandfilm pótolta a bű
ügyit, a *Dick Turpin* .(Csak győ
ze a tévé devizával a devizahián
következményei miatt ilyen meny
nyiségben műsorra tűzött nyuga
krimiket!)

Szerencsére a Két Nagy (aki
egymásnak már csak Ron és M
hail, mint tudjuk), nem krimile
kékkel hadakozott a bicska- és ra
kétasiló-nyitogatások ellen: ők le
alább megállapodtak a fair játék
ban és a szabályok betartásába
ami a Panathinaikosz bíródajká
elemeinek éppoly kedvező, mi
a magyar Honvéd-elemnek,
csökkenti minden váratlan krach
nak (most jól írtam) idegborzo
kockázatát.

A mi kis hazai krachunk meg
szüntetését azonban lehetőleg n
tőlük várjuk.

Tímár György

Az ezredfordulóig szól
az egészségmegőrző program

MEGÉRJÜK?

LEHOCZKI ISTVÁN:

AZ A MIÉNK, AMIT MEGVESZÜNK!

– Használt aranytollat, bundát, gyíkbőrt, mindent veszek!

– ... plusz a lányságom eszmei értéke...

– Ilyenkor kell hazajönni? Csak nem megint a drágalátos barátaiddal voltál kötvényt vásárolni?!

– Na és hol lenne ez a 40 darab 2x1 méteres parcella?

Csak úgy firkálgatok

ÚR ÍR — DE NEM OLVAS

Én még azokban az átkos időkben jártam iskolába, amikor az első elemisták karácsonyra már tudtak olvasni. Nem rohantak le minket a tudós pszichológusok, nem volt köztünk dyslexiás, nem volt semmi globális módszer. — Volt néha egy nyakleves, vagy körmös. De a betűket szótagokká olvastuk, a szótagokat szavakká és nagyjából értettük is, amit olvastunk.

Szomszédunk kisgyereke elsőbe jár. Mutatunk nek egy képet, az van aláírva, hogy ALMA. El is mondja szépen, hog; ALMA. Kicseréljük a táblát, az van odaírva, hogy BARACK. Mondja is szépen, hogy ALMA. Erről a globális-olvasás találmányról eszembe jut legkínosabb gyerekkori élményem. Érsekújvárt jártam második osztályba. Magyar iskolába. De kötelező volt az államnyelv, a szlovák. Csakhogy mi otthon mindig magyarul beszéltünk. Fél éven át beteg voltam, csak a vizsgára jelentem meg az iskolában. Amikor a vizsgáztató tanfelügyelő bácsi azt mondta, hogy „Pogyszem" — intelligensen kimentem a táblához, mivelhogy a kezével is intett. Kezembe nyomtak egy képes könyvet és én bátran olvastam: ovca, lavica, bic, meč, koč, čakan, čepec. És fordítottam, amit a kép mutatott, padot, tojást, bicskát, kocsit. Azután elakadtam. „Nyebojsza" — biztatott kedvesen a tanfelügyelő bácsi. Mármint, hogy ne féljek, hiszen minden remekül megy. A vigasztalásból nem értettem egy árva szót sem. Ment a következő kép nyerget ábrázolt és én hétéves létemre nem ismertem fel, hogy mi lehet az. Kisült, hogy semmit sem tudok, keservesen sírtam és egy kegyelem-négyessel átengedtek.

Tanító néni ismerősöm bólogatott, amikor a történetet elmeséltem.

— Tudod, biztosan remek ez a globális, hát tanítom. De titokban minden gyereket megtanítok a betűkre is...

SZÖGELÉS

Bélyeget akarok venni a trafikban. Nincs. Nem tartanak. Kicsi a haszon. Ásványvizet vennék a közértben. Nincs. Nincs rajta haszon. Nehogy azt tessék hinni, hogy ez hazai specialitás. New Yorkban leszakadt a bőröndünk füle. Ilyen kis munkára nem találtunk szakembert a tízmilliós metropolisban. Kénytelenek voltunk egy egész koffert vásárolni.

Brazíliai barátnőmnél leszakadt az egyik rekamié. Valami jelentéktelen szögelést kellett volna elvégezni rajta. Hívta az asztalost, kárpitost, telefonált mindenféle szolgálatnak — ilyen kis munkára, néhány szöget beverni, senki sem jött el. Akkor nagyot gondolt. Felhívta a legelőkelőbb São Pauló-i lakberendező műtermet — hatszobás villájának átrendezését szeretné megbeszélni. Azonnal megjelent két szakember. Terveztek, rajzoltak, mértek, bútorstílusokat ajánlottak, tettek valami csillagászati árajánlatot. Vagy három órája szorgoskodtak már, amikor barátnőm megjegyezte:

— Jaj, istenem, valami hibája van itt ennek a heverőnek, ugyan nem tudnák megigazítani?

Az egyik szakember két ütéssel rendbe hozta a leszakadt rekamiét, megitta a kávét, persze a csekélységért nem fogadott el semmit. Eltávoztak azzal, hogy várják az írásbeli rendelést.

Ennek három éve. Azóta várják.

SVÁJCI TÖRTÉNETEK

Két történet Svájcba került hazánk-leányairól.

Az egyik: német—francia szakos tanárnő munkát keresett. Akármilyet. Újsághirdetésekre küldte a pályázatait. Szakképzettsége tanári diploma. Nincs válasz. Nincs válasz. Jelentkezett már pincérnek, mosogatólánynak, ablakpucolónak. Semmi. Akkor nagyot gondolt. Legközelebb beírta, hogy legmagasabb iskolai végettségem hat elemi. Másnap kapott munkát.

A másik:

Ha valaki nem tudná, Svájcban nagyon nehéz megkapni az illetőséget és az állampolgárságot. Évekkel ezelőtt mi magunk is láttunk plakátokat a svájci városok utcáin, ilyen szöveggel: X. Y. letelepedni kíván, állampolgárságot kért, akinek megjegyzése van, tegye meg itt és itt...

Egyszóval, egy magyar család állampolgárságot kért. Letette a nehéz vizsgát, minden rendben is lett volna. Csakhogy a szomszédok tiltakozására visszautasították a kérésüket. Mi volt a bűnük? A szemetet nem az egységesített, szürke nylonzsákba tették ki, hanem mindenféle szedett-vedett reklámszatyorban.

Röndnek muszáj lönni.

Fehér Klára

VÁRNAI GYÖRGY:

TÉLI SPORTOK

GONOSZOK SPORTJA

TECHNIKÁS JÁTÉKOS

– Azelőtt műugró volt!

SPORT SZÁLLÓBAN

BARÁT JÓZSEF:

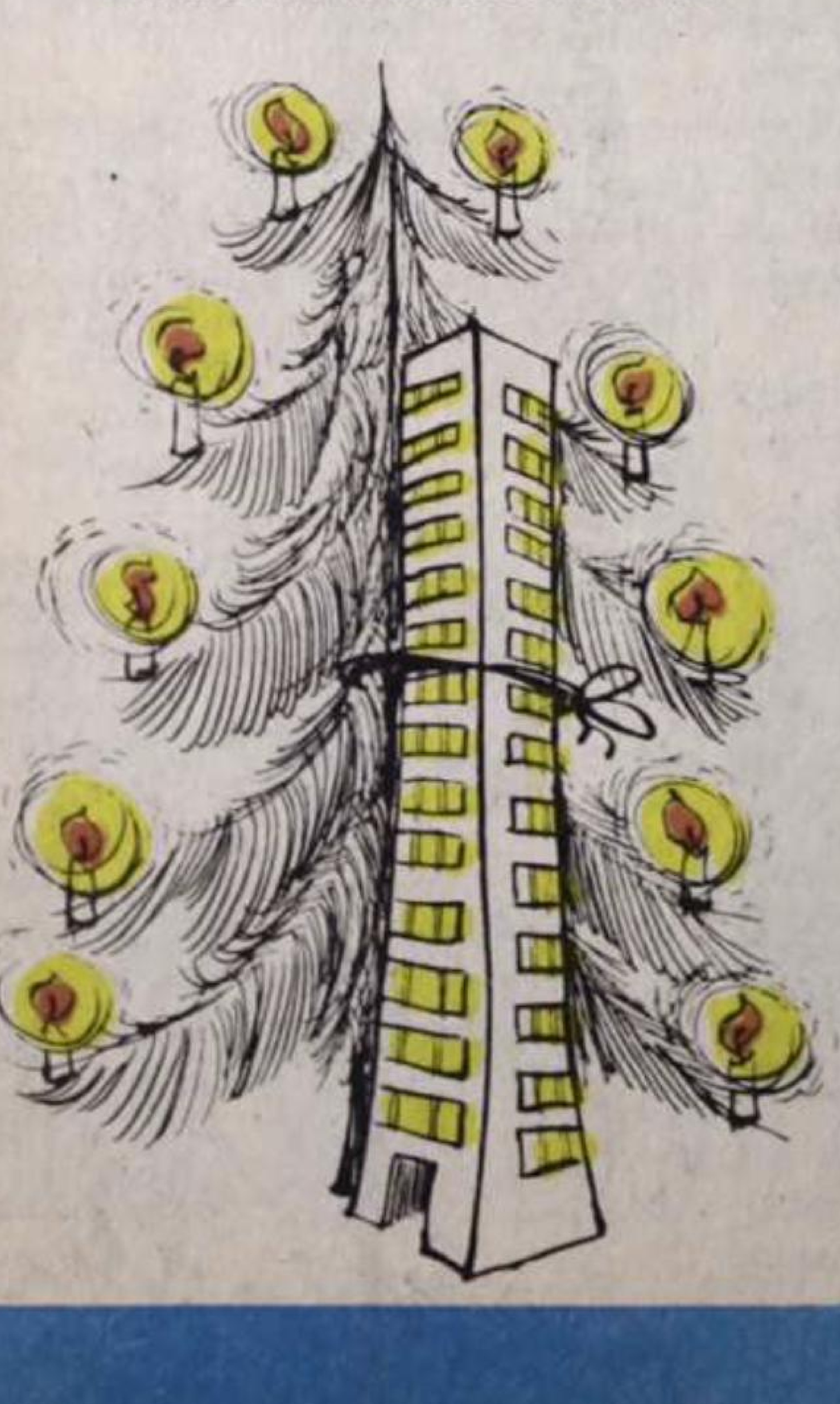

– Nézd, anyu, megjött az angyalka!

SZÉPLÉLEK

MINDENKI KARÁCSONYFÁJA

SAJDIK FERENC:

AZ ANGYALÁT

– Nem maga tiltott ki az ötvenes években, mint klerikális maradványt?

– Én nem azt kértem, hogy hozzál, hanem, hogy vigyél valami árut eladni külföldre.

– Mindig a külsőségekkel törődsz, ahelyett, hogy egy mázsa szeretetet hoznál!

– Te kis naiv, én is mint angyal kezdtem!

HEGEDŰS ISTVÁN:

LESZNEK MÉG CSODÁK

– Találtunk egy grundot focizó gyerekekkel!

– Nevetni fog, uram. Marconi-féle szikratávíró is van.

– Ma jönnek a környezetvédők füstvizsgálatra ...

– Interkontinentális rakéta érkezett, déligyümölcs-szállítmánnyal ...

SZILÁNKOK

BOSSZANTÓ

— Megtanítottam a hatéves fiamat ultizni. Tegnap elnyerte a havi fizetésem.

KORAVÉN

— Mit nem adnék, ha olyan fiatal lehetnék, amilyen vagyok.

EGYÉNISÉG

X.-nek megvannak a saját maga által alkotott törvényei. És azokat sem tartja be.

JELLEMZÉS

Bélával nem boldogulna egy gondolatolvasó. Nincsenek gondolatai.

A SZOKÁS HATALMA

— Tizenöt éve ugyanaz a titkárnőm. Már nagyon megszoktam a helyesírási hibáit. Most keressek egy másikat új hibákkal?

REKORD

— Gratulálok, ön elérte az emberi butaság felső határát.

RUHATÁR

— Kérem, a ruhatári díj 2 Ft.

— De hiszen nincs rajtam se kabát, se zakó.

— Emiatt én nem károsodhatom Tessék szerezni egyet.

MODERN KÖLTŐ

— Írtam egy verset, csak tudnám, hogy miről szól!

HAZUGSÁG

Y. milliomosnak hazudja magát, holott milliárdos.

SZÍVESSÉG

— Szomszédasszony, megkérhetem, hogy vigyázzon addig a gyermekemre, amíg felnő?

KÖZÖNSÉG-SZERVEZŐ

— Adjon két színházjegyet. De szép legyen, mert brigádnaplóba lesz.

SIKERES MŰVÉSZ

— Sajnálom, már csak a jövő században tudok fellépést vállalni.

Galambos Szilveszter

NOSZTALGIAFA

A gyereknek régi dolgokról meséltem. Minden este beszélgetek a sráccal, amíg a fogát mossa. Néha húsz-huszonöt másodpercig is eltart a dolog. A minap régi karácsonyokról regéltem.

— Tudod — mondtam, amíg ő gargarizált —, amikor olyan kisfiú voltam mint te, úgy ötvenkettő körül lehetett, az apukám nem kapott karácsonyfát.

— Hallották az emberek, hogy fe'megy az ára és elkapkodták? — kérdezte a gyerek, s cigányútra ment az a ronda piros szájvíz a torkában.

— Valami olyasmi — feleltem, mert nem akartam a gyereket politikatörténeti és ideológiai képzésben részesíteni az ötvenes évek mibenlétéről. Aztán hátbavágtam a srácot, hogy kiköpje a fogkefét. — Szóval az úgy volt, hogy az apukám meg a nagyfater, a te dédid összedugták a fejüket, mit csináljanak fenyőfa nélkül. A dédi sztahanovista asztalos volt, s neki jutott eszébe egy ragyogó ötlet.

— Mi az a sztahanovista? — kérdezte a gyerek, s nem akart lefeküdni. Vakarni kezdtem a fejem mert láttam, hogy ez a mai beszélgetés a szokásosnál hosszabban alakul. Még lekésem a nagyfilm elejét.

— A sztahanovista olyan volt, mint most a gmk vezető. A legjobb dolgozó — vágtam ki, s mondtam tovább a sztorit. — A dédi kiment a piacra, jó pénzért felvásárolt néhány fenyőgallyat, mert az még volt, aztán otthon kifúrta a partvisnyelet, tucatnyi lukat fúrt bele.

— És? — csillant fel a srác szeme.

— Aztán bedugta a fenyőgallyakat a partvisba, s olyan takaros karácsonyfánk lett, hogy az egész ház a csodájára járt.

— Irtó ügyes volt a dédi — ömlött el a boldogság a gyerek arcán, s a párnába fúrta a fejét. Végre mehettem tévézni.

A híradó harmadik kiadásának végén megszólalt a feleségem. Minden este ekkor szoktunk beszélgetni az asszonnyal. Amíg a himnusz tart. Nézzük meredten a magyar címert és diskurálunk.

— A fenyőfa újra drágább lett ötven százalékkal — közölte a nejem.

— Ühüm — feleltem mert aznap különösen bőbeszédű voltam, de az efféle hírek már nem igazán tudnak földhözvágni

— Hallottam, hogy a gyerek milyen jól szórakozott a partvisfenyő sztoridon, egészen el volt bűvölve — folytatta az asszony rendületlenül.

— Mit akarsz ezzel? — kérdeztem, mert kezdett gyanús lenni a dolog. Mindenesetre feltettem a lepedőt az ágyra, én szoktam ágyazni.

— Meglephetnénk a gyereket. Szerezzünk neki egy kis örömöt. Ugyan menj már, s fúrd meg a partvist. Tizenkét lyukat fúrjál, majd én veszek holnap a temetőnél fenyőgallyat. Útbaesik a patyolat felé.

— Komolyan gondolod? — bámultam rá.

— Csak a nosztalgia kedvéért — bólintott a feleségem és lehajtotta a fejét. — Hadd örüljön az a gyerek.

Kimentem a spájzba és elővettem nagyapám régi fúróját. Tizenkét lyukat fúrtam a piros partvisnyélbe. Egy kicsit szipogtam munka közben. Lehet, hogy túl hűvös volt a spájzban.

Majláth László

HEGEDŰS, VÁRNAI, LEHOCZKI, BALÁZS-PIRI, DALLOS, DUNAI

ENDRŐDI ISTVÁN:
REFORM KARÁCSONY
FIGYELJETEK, GYEREKEK, MINDJÁRT JÖN AZ ANGYALKA.
OH TANNENBAUM, OH TANNENBAUM...
JÉ, A HÚSVÉTI NYUSZI...
MI TÖRTÉNT A KARÁCSONYI ANGYALKÁVAL? MIÉRT NEM JÖTT?
ÉVVÉGI HAJRÁBAN VAGYUNK, DE MÉG CSAK AZ ÁPRILISI TERVET TELJESÍTJÜK.

AZ OLVASÓ OLDALA

BOLHAPIAC

KERESNEK: Szilvási Lajos régebbi kiadású könyveit; — Régi, fadobozos Supraphon lemezjátszóhoz komplett lejátszókart és nagy tűket; — A Sportfogadás 1985 és 1987 közötti évfolyamait; — HO vasútmodell tartozékokat; — A Mozaik képregényfüzet 1983. augusztus előtti számait; — A Szerelmetes fiaim, Árnyékos oldal, Randevú Rómában és az Éjszaka Kairóban c. könyveket; — Az ÁKV könyvárverési katalógusait; — Háromdimenziós képeslapokat; — A Carina 1984. júniusi számát; — Használt, de működőképes mosógépet és centrifugát; — A Mozaik újság 1982 előtti számait és a 82/10., 83/2., 5., 6., 8—11., 84/2., 3., 11., 12., 85/1., 3., 4.—6., 8., 10, 86/1, 2, 7, 9, 10 és az 1987/6. számait.

KÍNÁLNAK: Modern, kék színű konyhaszekrényt (165×190 cm-es): — A Rádiótechnika c. újság számait; — Parketta szegőlécet, 3"-os könyökcsövet, ajtóüvegeket és üvegtáblákat; — A Mikro magazin 84—85-ös számait; — A Képes Sport 1982—86 közötti évfolyamait; — 80 literes akváriumot, teljes felszereléssel; — 330-cm-es szobafenyőt; — 250 cm-es Phoenix pálmát; — 4 db Pink Floyd-lemezt; — Többféle, nagyon szép szobanövényt; — 1910-es kiadású képes levelezőlapokat (kb 200 db), amelyek Fedák Sárit, Váradi Ilit, Perczel Zitát, Balogh Erzsit, Király Ernőt, Rátkai Mártont ábrázolják.

CSERÉLNEK: Képeslapokat csokoládépapírokra és címkékre; — FKK újságokat hasonlóra; — Az Autó-Motor 1971 és 1986 közötti hiánytalan évfolyamait kamionba való ventilátorra.

Kérjük olvasóinkat, hogy Bolhapiac rovatunkban csakis szerényebb értékű portékákat keressenek-kínáljanak!

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon 9 és 12 óra között a 335-718-as telefonszámon, a 909-es melléken lehet érdeklődni.

ÍGY MOSSUNK FOGAT!

A 47. számukban megjelent Hogyan mossunk fogat? című levélre az alábbiakat javaslom — egyben a Caolának is — használati utasítás céljából.

Tekintettel arra, hogy a kereskedelemben még forgalomban lévő tubusok tartalma vízszerűen híg halmazállapotnak örvend, javaslom az általam kidolgozott módszert.

1. Jobb kezem három ujjával (középső, gyűrűs és kisujj) megfogom a fogkefét.

2. Bal kezembe fogom a fogkrémes tubust úgy, hogy a tubus függőleges helyzetű legyen, kupakjával felfelé.

3. Bal kezemmel a függőlegesen tartott tubust visszafelé hajtva lecsavarom a kupakról, a tubusból a szükséges mennyiséget a fogkefére nyomom.

4. A kupakot melyet eddig mozdulatlanul tartottam a jobb kezem említett két ujjával, továbbra is ebben a helyzetben tartom és bal kezemmel a kupakot rácsavarom.

5. A tubust leteszem és megmosom a fogam.

S még egy jótanács: bármilyen tubus tartalmának gazdaságos kihasználása céljából a tubus nyílásának ellenkező végét laposfogó segítségével szorosan felhajtom, így nem marad benne szinte semmi.

Hutter János
Budapest

TÜCSÖK és BOGÁR

Meg fogjuk fejteni!

(A PLUSZ rejtvénymagazin címoldalán észlelte Póta Sándor, taktaharkányi olvasónk)

...tiuknál sokkal mozgékonyabb kétkilós Millát, aki naponta négyóránként eszik, 1250 grammot a Robébi tápszerből. Eddig még nem volt beteg. Az éjszakákat átalusz-

Tehát Milla naponta a saját testsúlyának csaknem négyszeresét falja fel. Eddig még nem volt beteg, de, ha ennyit zabál, akkor majd lesz.

(A Népszavában [illegible]lelte Kálnai Attila)

20—30% ENGEDMÉNYES
gyermeknadrágvásár
november 8-ától, amíg a készlet tart
Kecskeméten a Baromfipiacon
kedden, pénteken, szombaton,
vasárnap reggel 7—9 óráig.

Ugyanott pipigatya és kakaspantalló!

(A Petőfi Népe c. lapból nyírta Ácsné Papp Katalin, kecskeméti olvasónk)

Nem jár táppénz a heti pihenőnapra, a fizetés nélküli szabadság időtartamára, gyermekgondozási segély folyósításának idejére, a részegség első három napjára stb.

Nem jár táppénz annak a biztosítottnak sem, aki a keresőképtelenségét szán-

Ezért érdemes inkább tartósan berúgni!

(A táppénzes utalvány tájékoztatóján fedezte fel Bencsik György, veszprémi olvasónk)

NAGY LÁBON ÉLEK...

Csizmát kaptam ajándékba. Örömöm nem tartott sokáig, mert a 41-es női csizmát, ami 2350 forintba került, szűk szára miatt nem tudtam felvenni az egyébként 40-es lábamra. A blokkja megvolt, így másnap, november 28-án visszavittem a Nagyvárad téri Sport Corso áruházba, cserére. Sajnos ebben a méretben csak egyféle volt, amely sem minősége, sem színe miatt nem felelt meg ízlésemnek. Megkérdeztem az eladónőt, nem tudna-e a raktárban körülnézni megfelelő csizma után. A válasz: — Nincs, vegyen magának valami mást, mert pénzt nem adunk vissza... Próba-szerencse alapon odaóvakodtam egy másik eladóhoz, aki minden herce-hurca nélkül visszafizette a pénzt.

Ezután folytattam csizmakereső körutamat. Jó néhány üzletben jártam, például a Kossuth Lajos utcai Corso Cipőboltban és a Csillag Áruházban, de csizma helyett csak gúnyos megjegyzéseket kaptam: „Negyvenes méret?? Ekkora női láb nincs is... Talán csináltasson magának!"

Tudom, nem tartozom az átlagos 37—38-as lábú nők táborába, de a cipőgyárak és a kereskedelem gondolhatna ránk, nagy lábon élő nőkre is. Az eladók modoráról már nem is szólok...

H. Sz.
Budapest

AZ ÍGÉRET SZÉP SZÓ...

Harmadik hónapja, hogy a gázbojlerünk elromlott, cserére szorul. A bojler a Gázművek tulajdona, ők azonban csak abban az esetben cserélik ki, ha a kéményseprők erre engedélyt adnak. Ki is jöttek ellenőrizni, de nem találtak koromzsákajtót, és kéményhibát is megállapítottak. A házkezelőség (V., Belgrád rakpart) ígérgette, hogy a kéményt rendbehozatják, de ez eddig csak ígéret maradt. Új villanybojler és- melegítő felszerelését javasolták, de ezt az ajánlatot kis nyugdíjunk miatt nem tudjuk elfogadni. Harminc éve lakunk ebben a házban (koromzsákajtó nél-

kül) és most hónapok óta nincs meleg vizünk, így még tisztálkodni sem tudunk megfelelően.

Rátóti Béláné
Budapest

SEGÍTSÉG

című rejtvényünk megfejtése:

— No de kollégám, már kétszer is segítettem és még mindig nem megy?

200—200 forintot nyert:

Koltai Tiborné, Budapest, Pozsonyi u. 6/B., 1045.;

Kiss Attila, Debrecen, Hámán Kató u. 14., 4027.;

Magyar Ottó, Tiszafüred, Arany J. u. 14. 5350.

A nyereményeket postán küldjük el a nyerteseknek.

MEHETÜNK VILÁGGÁ!

A Ludas Matyi és az Express Utazási Iroda közös rejtvénypályázata

EREDMÉNYHIRDETÉS

Véget ért a nagy utazás, befejeződött az Express Utazási Irodával közösen szervezett rejtvénypályázatunk. A megadott határidőig 25 678 helyes megfejtés érkezett be.

A három országnév: Szovjetunió, Nagy-Britannia (Anglia), Kuba.

1987. december 7-én közjegyző jelenlétében tartottuk meg a rejtvénypályázat sorsolását. A szerencsés nyertesek: I. díjat (35 ezer forintos utazási utalványt) nyert Zámori Klaudia, Rákóczifalva, Vörös Hadsereg u. 28/a. A húszezer forintos második díjat Köböl Zoltán (Dunaújváros, Római körút 25.), a 15 ezer forintos III. díjat pedig Patkós Szilveszterné (Mezőtúr, Rudas László u. 14.) nyerte.

A szerencsés megfejtőknek a nyereményeket az Express Utazási Iroda küldi el.

A nyerteseknek jó utazást kívánunk!

— Mi az utóneve? — kérdezi a bíró a tanútól a bírósági tárgyaláson.

— Mónika, Regina, Adelheid.

— És melyik néven szokták szólítani?

— Mucuskám.

TRIBÜN

Tíz másodperccel a játékidő letelte előtt az Arizona egyetem kosárlabdázói két ponttal vezettek. A labda a kaliforniaiaknál volt és Lou Campanelli, az edzőjük bekiáltott:

— Három!

Chris Washington egy pillanatra kinézett, bólintott, aztán rádobta a labdát. Csont nélkül hullott a gyűrűbe. Hárompontos kosár, a Kalifornia egy ponttal győzött. Később az edző bevallotta:

— Amikor bekiabáltam, én a hármas számú taktikai változatunkra gondoltam...

●

Henry Carrt, a Wichite centerét kérdezték a Kansas elleni mérkőzés esélyeiről.

— Semmiképpen sem győzhetünk — hangzott a válasz. — Az ellenfél csapatában hét-nyolc igazi klasszis játszik. Nálunk viszont — egyedül én.

●

John Brodie 52 éves. Aktív korában az egyik profi rögbicsapat kapitánya volt, aztán sportriporterként működött, újabban pedig a veteránok golfversenyein keresi kenyerét.

— Jóságos ég — mondta nemrégiben a felesége —, te majd úgy mégy nyugdíjba, hogy egy napot sem dolgoztál.

Dave Anderson, a Bod-ger játékosa hetek ót nem került a csapatba csak a kispadot melenget te. Vasárnap is szedi cókmókját, mire a kislá nya megkérdezi:

— Hová mégy?

— A meccsre.

— Minek?

p. p.

KARÁCSONYI LIBIKÓKA

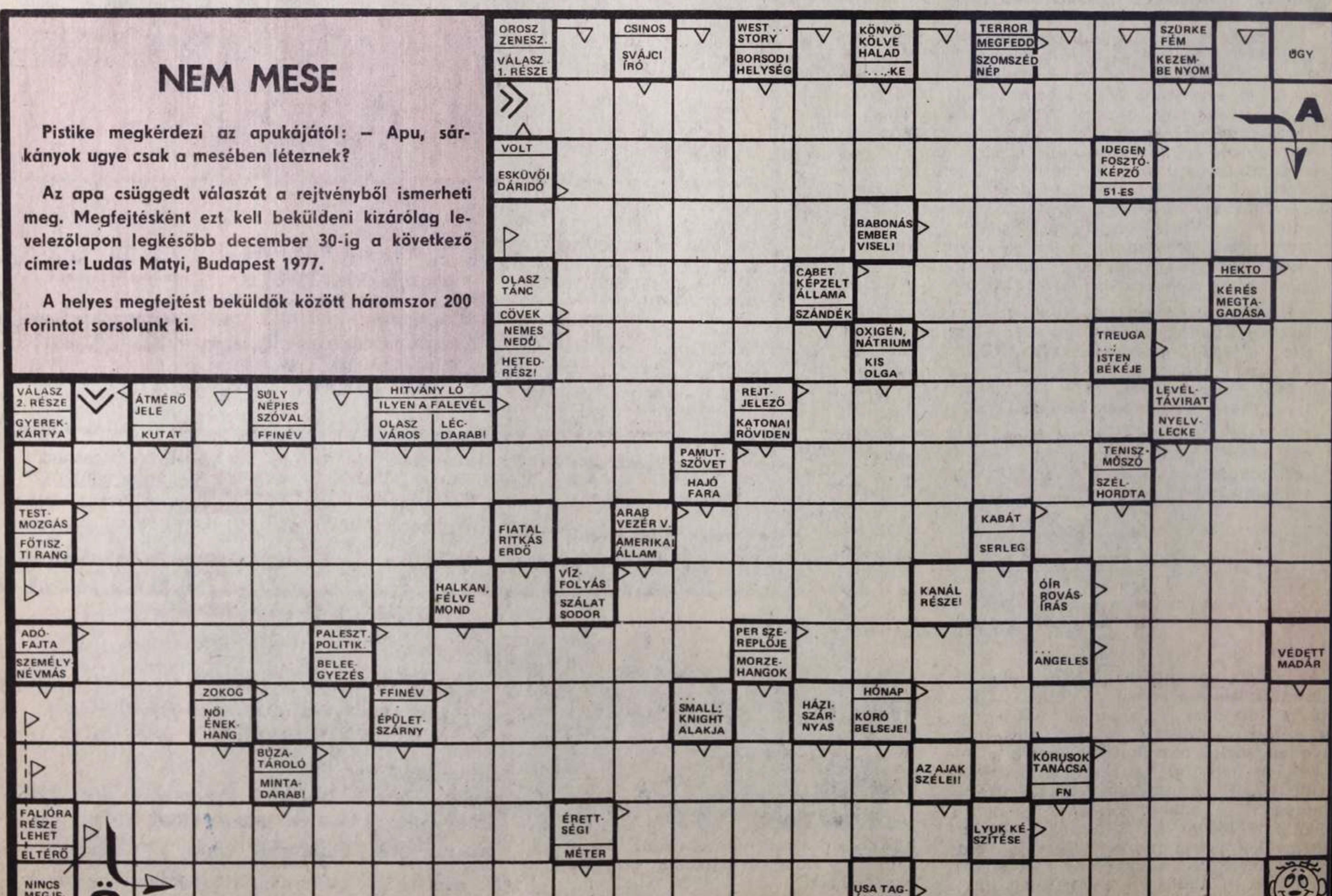

NEM MESE

Pistike megkérdezi az apukájától: – Apu, sárkányok ugye csak a mesében léteznek?

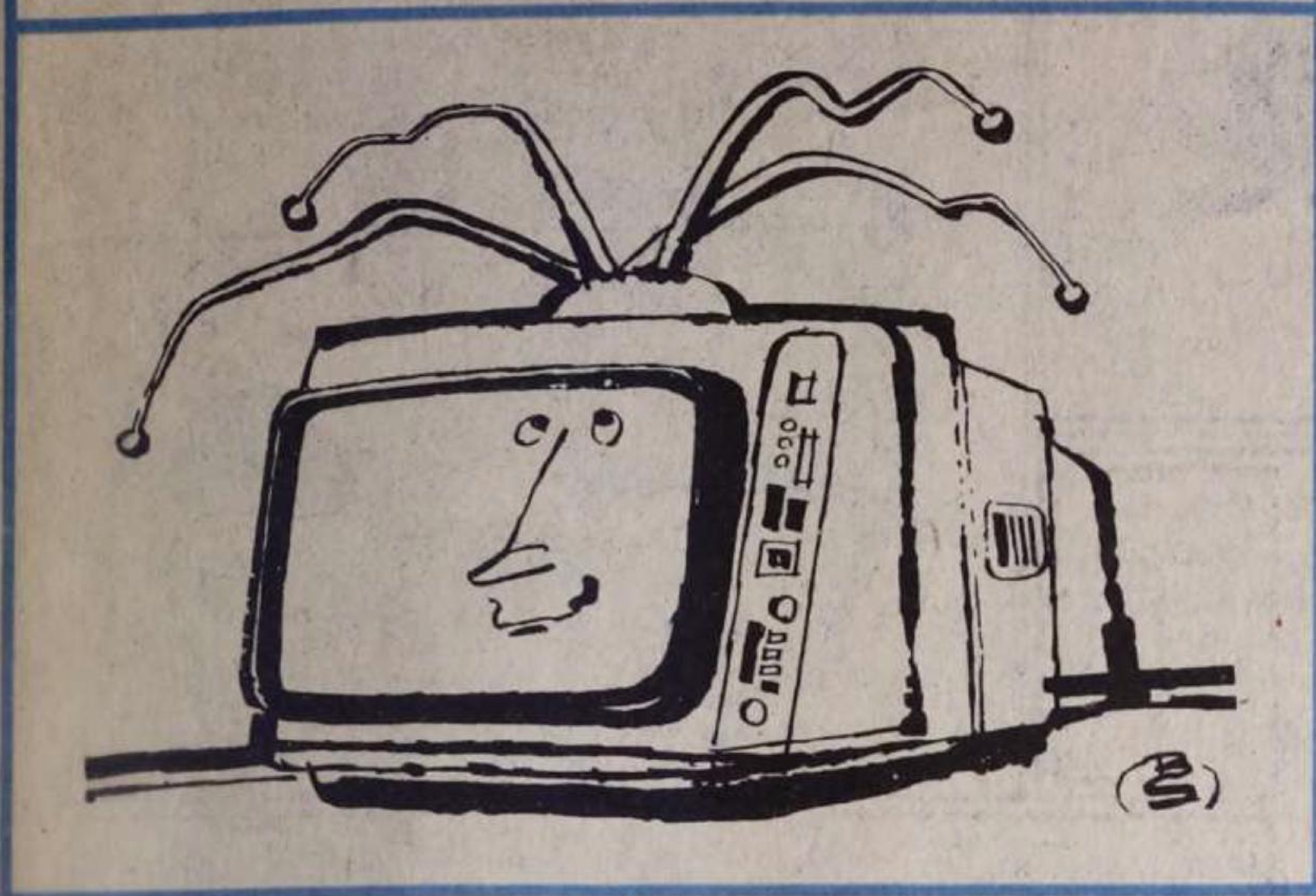
Az apa csüggedt válaszát a rejtvényből ismerheti meg. Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb december 30-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

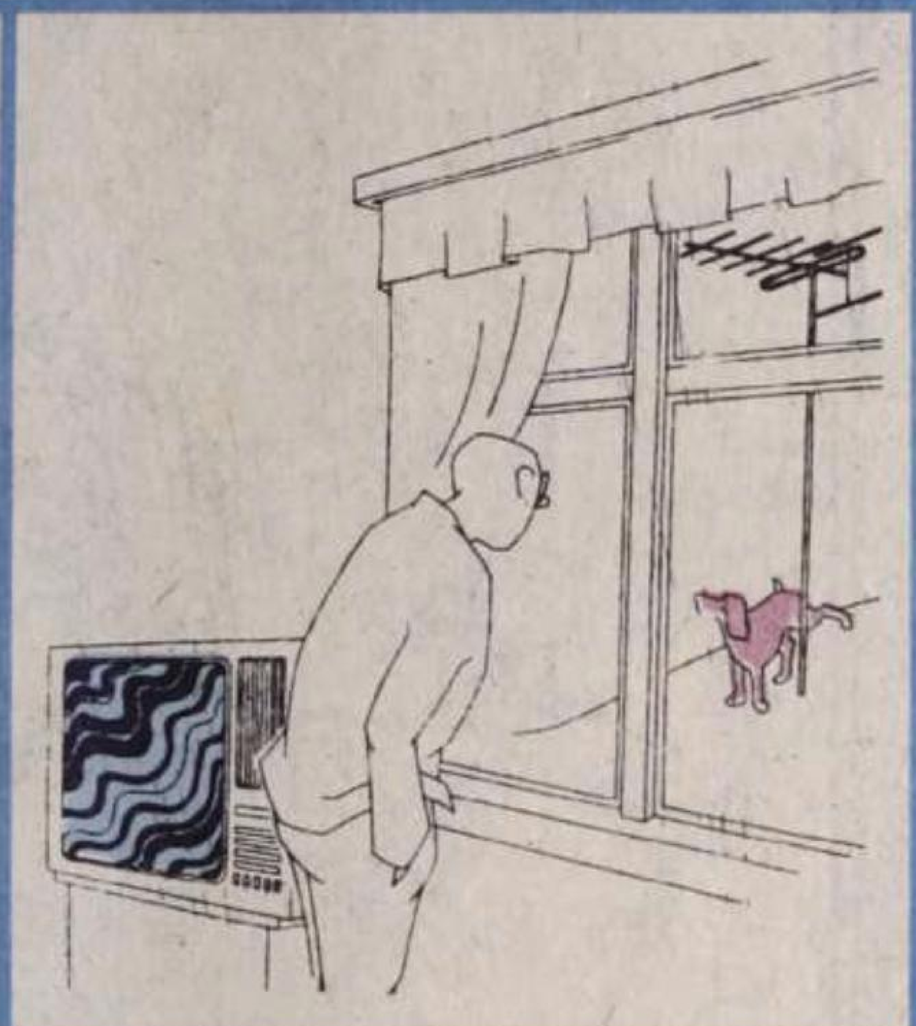

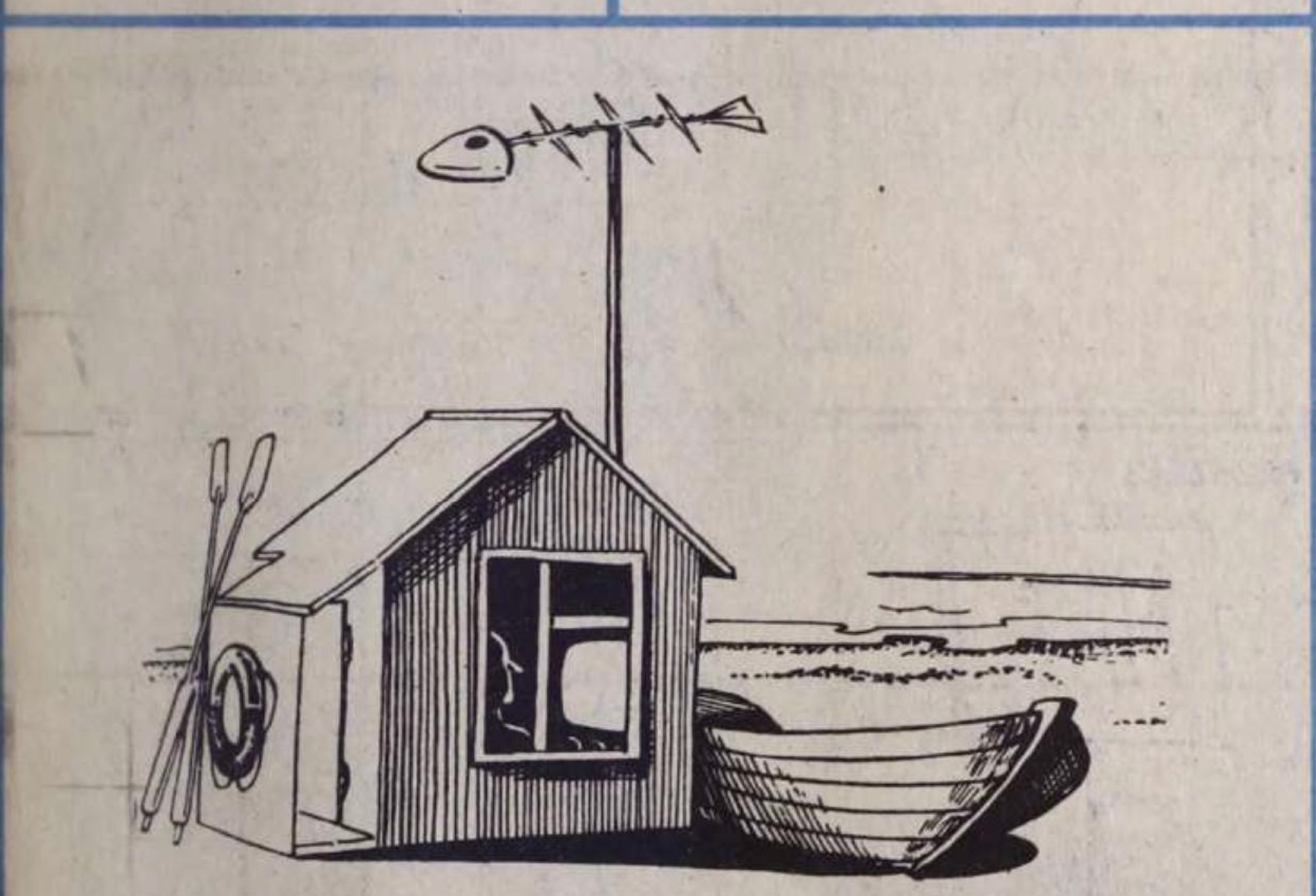
IMPORT HUMOR

VEVŐK VAGYUNK

MILLIOMOS SZÜLŐK

– Még az lenne a legolcsóbb, darling, ha ennek a szerencsétlen lánynak egy magyar futballistát vásárolnánk.

– A nagypapa pesszimizmusa már az idegeimre megy.

Ludas Matyi

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: FEKETE GÁBOR
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718

Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII.,
Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130

SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: VÁGNER FERENC vezérigazgató

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest V., József nádor tér 1. 1900, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR 215—96 162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 16,— Ft, negyedévre 48,— Ft, egy évre 192,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással
87.2308/20-51

Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
HU ISSN 0134—0611

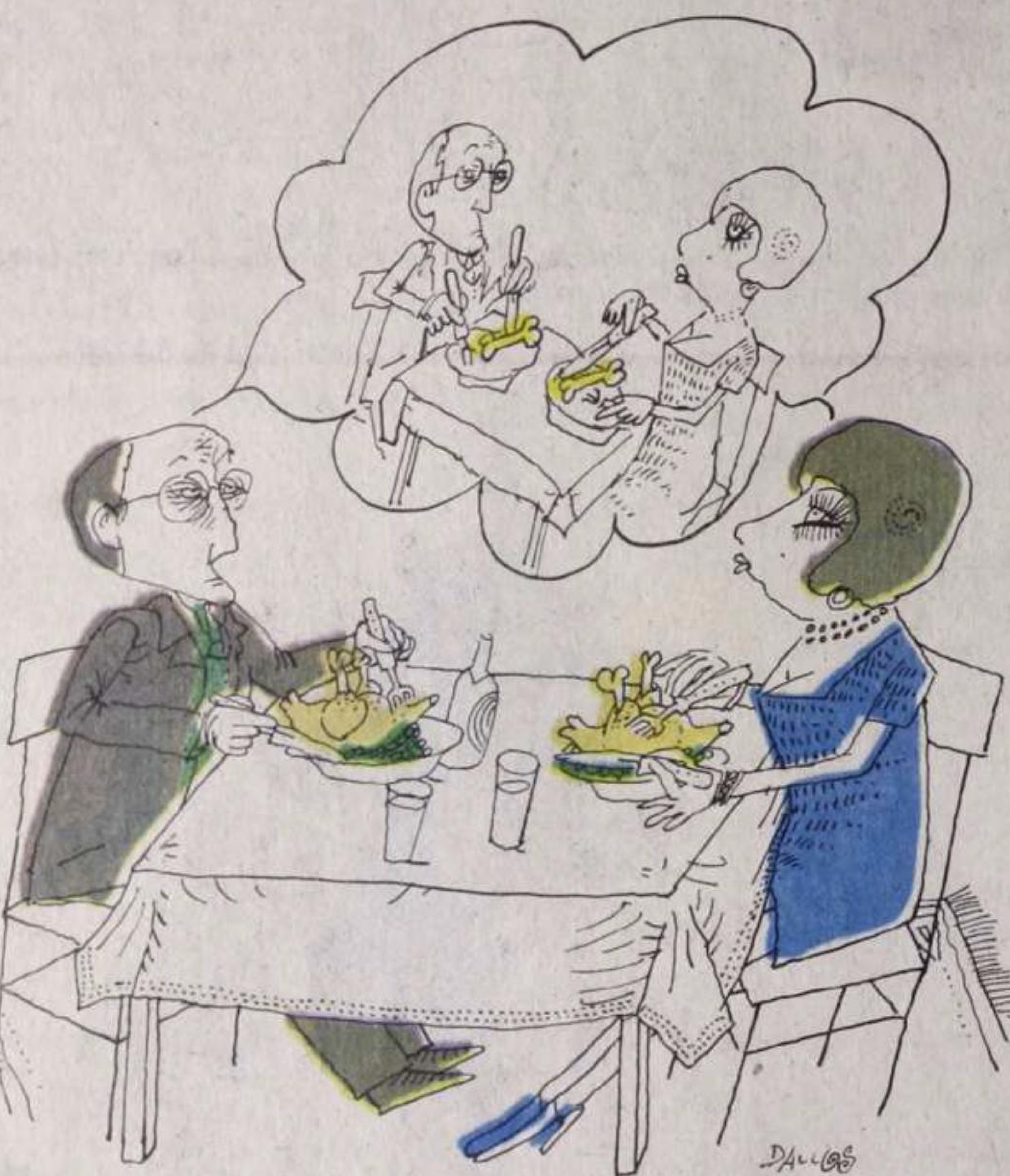
DALLOS JENŐ:

TERÍTETT ASZTAL

– Más nincs?

JÖVŐKUTATÓK

– Fantasztikus, hogy kibontakoztál, asszony!

ÜNNEPI BEOSZTÁS

